

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Свищов, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светослав Ив. И.

при участието на секретаря Петя Ив. Братанова
като разгледа докладваното от Светослав Ив. И. Административно
наказателно дело № 20234150200048 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по въззивна жалба (ВЖ) на „Октопод Инвест холдинг“ ЕАД, ЕИК: *****, гр. Варна, бул. „*****, със съд. адрес: гр. *****, срещу Наказателно постановление (НП) № 0400000558/08.02.2023 г. на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) – гр. Велико Търново, с което, за това, че търговското дружество е осъществило търговията с продукти за растителна защита (ПРЗ), без да притежава удостоверение за търговия с такива продукти, издадено от директора на ОДБХ – нарушение по чл. 91, ал. 1 ЗЗР, е било наказано с имуществена санкция от 2 000 лв. на основание чл. 160, ал. 2 ЗЗР.

Във ВЖ се твърдят следните основания, които са доразвити в о. с. з. на 16.11.2023 г., от адв. Г. Г., ПАК, за отмяна на НП:

На първо място, че седалището и адресът на управление на ЕАД били в гр. Варна, ул. „*****, а освен това дружеството осъществявало дейността си на територията на гр. Варна, при което местно компетентен да издаде процесните АУАН и НП била ОДБХ в гр. Варна, а не тази в гр. Велико Търново. Освен всичко твърдяното нарушение било извършено, според наказващия орган (НО), на територията на област Велико Търново, но това заключение било неправилно, защото продажбата била сключена в гр. Варна, а не в с. В., общ. Свищов, обл. Велико Търново, където били доставени ПРЗ.

На второ място, дружеството жалбоподател отстоява, че АУАН бил съставен в отсъствие на представител на дружеството, макар и формално да било посочено в него, че той е изготвен при условията на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Твърди се, че бил нарушен чл. 40, ал. 3 ЗАНН, понеже свидетелите при съставянето на АУАН не били и свидетели при констатиране на нарушението – в констативния протокол при извършване на проверка те не фигурирали нито като актосъставители, нито като свидетели по акта. Впрочем липсвали и данни, че АУАН бил съставен на основание чл. 40, ал. 4, във вр. с ал. 5 ЗАНН, дори ако да се приеме, че фактурата била официален документ. Освен това лицето, което било получило поканата за ЕАД за присъствие на съставянето на АУАН, не било известно на жалбоподателя, респ. същото нямало представителна власт за това: в пълномощното му не било изрично овластено да получава книжа по ЗЗР; от което пък се извлича довод, че за опороченост на процедурата по съставяне на АУАН – чл. 43 ЗАНН. Най-сетне, бил нарушен

и чл. 180, ал. 5 и ал. 7 НПК, защото поканата за съставяне на АУНА не била връчена на длъжностно лице на ЕАД.

На последно място, „*****“ АД и „Октопод Инвест Холдинг“ ЕАД били „свързани лица“ (С. И. Д. бил едноличен собственик на капитала на ЕАД и мажоритарен собственик на капитала на АД), а АД имало разрешение за извършване на търговия по чл. 91 ЗЗР, при това се извлича довод, че АУАН и НП са незаконосъобразни.

С оглед на всичко изложено „Октопод Инвест Холдинг“ ЕАД моли Свищовския районен съд (СвРС) да постанови решение, с което да отмени обжалваното НП. Претендират се и разноси; прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което се иска от НО при оставяне на ВЖ без уважение.

НО – Директорът на ОДБХ, гр. Велико Търново, – в о. с. з. на 16.11.2023 г., чрез своя процесуален представител – адв. Е. Н., СЗАК, счита, че подадената ВЖ е неоснователна и моли СвРС да я остави без уважение. Доводите му са следните: От една страна, ОДБХ – гр. Велико Търново, а не тази в гр. Варна, била компетентна, защото процесните препарати по смисъла на ЗЗР били открити в с. В., общ. Свищов, обл. Велико Търново; прочее компетентен бил именно НО във Велико Търново, а не този във Варна. От друга страна, ЕАД било поканено, за да се яви при съставянето на АУАН, и то надлежно – чрез свой служител, но понеже ЕАД не е изпратило свой представител, АУАН бил съставен в негово отсъствие; Н.К.Г. бил упълномощен от дружеството да го представлява пред Министерството на земеделието (МЗ) и Българска агенция по безопасност на храните (БАБХ). Претендират се и разноси, прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което се иска от жалбоподателя при уважаване на ВЖ.

СвРС намира, че така подадена жалба подадена от легитимирана за това страна, и то в срок, а освен това е *редовна* и *допустима*. Разглеждана по същество, жалбата е *неоснователна*.

ПО ФАКТИТЕ:

На 04.07.2022 г. била извършена проверка на базата на „*****“ АД в с. В., общ. Свищов, м. „Блатото“ от ОДБХ – гр. Велико Търново, въз основа на която е съставен Констатилен протокол № 0002889/04.07.2022 г. Служителите на ОДБХ – гр. Велико Търново: актосъставителят С. Д. Б., гл. инсп. в отдел „Растителна защита“, свидетелите по акта: В. Г. М., гл. инсп. в същ. отдел на същ. дирекция, и И. М. И., ст. исп. в същ. отдел в същ. дирекция, установили, че на въпросното място в с. В. се съхраняват ПРЗ: а) „Екип ОД“ – в склад № I, 90 палета от по 720 л. и в склад № V, 12 палета от по 720 л., или всичко в 1 440 л. (неправилно посочено в АУАН като: 73 440, вместо: „1 440“); и б) „Торнадо“ – в 12 палета от по 720 л. с общо количество от 8 640 л. След проверка на счетоводните документи, удостоверяващи произхода на същите ПРЗ, се констатирало, че от Фактура № 12290/03.06.2022 г. като продавач на процесните ПРЗ се явява „Октопод Инвест Холдинг“ ЕАД, а купувач – „*****“ АД, на 1 872 л. „Екип ОД“ и 9 600 л. „Торнадо“; датата на събитието била 03.06.2022 г. След като ОДБХ запитала „Октопод Инвест холдинг“ ЕАД за информация относно мястото на сключване на сдЕ.та. „Октопод Инвест холдинг“ ЕАД е отговорило уклончиво и неясно в писмо от 26.08.2022 г., в която не посочва населеното място, на което е било сключена сдЕ.та, твърдейки, че то било „на територията на Република България“ (РБ), а „мястото за доставка“ било в с. В., общ. Свищов, м. „Блатото“, на територията на купувача „*****“ АД; в края на писмото е записано, че „изричния ми отговор, считам, че елиминира нуждата от представяне на искани от Вас документи“. При това СвРС намира, че по делото липсват данни, за да се установи точното място, на което е била сключена сдЕ.та за продажба на ПРЗ. Така или иначе, от писмо на зам. изпълнителния директор на БАБХ от 14.06.2023 г. следва, че „Октопод Инвест Холдинг“ ЕАД не притежава удостоверение за търговия с ПРЗ по смисъла на чл. 91, ал. 1 ЗЗР, нито пък разполага с обект за търговия на ПРЗ.

Така възприетата фактическа обстановка се установява от съвкупния анализ на всички доказателства и доказателствени средства по делото, а именно, както писмени: НП

№ 0400000558/08.02.2023 г. на ОДБХ – гр. Велико Търново; АУАН № 0000019/27.09.2022 г., Констативен протокол № 0002889/04.07.2022 г. на ОДБХ – Велико Търново, Заповед № РД 111486/04.07.2022 г. на изпълнителния директор на БАБХ, фактура № *****/03.06.2022 г., стокова разписка № 0000001355/03.06.2022 г., писмо изх. № 845/17.08.2022 г. и известие за доставяне ИД PS 5000 01IOGI R, уведомително писмо вх. № 4291/26.08.2022 г., покана изх. № 917/13.09.2022 г. и известие за доставяне ИД PS 5000 01IOK V, искане за съдействие до ОДБХ– Варна изх. № 1173/17.11.2022 г., писмо от ОДБХ – гр. Варна вх. № 5837/30.11.2022 г. и копие на пълномощно на Н.К.Г., придружително писмо изх. № 198/20.02.2023 г. и известие за доставяне ИД PS 5000 01KG0W J, Товарителница 5300460131425, представеното писмо вх. № 2398/20.06.2023 г. на ОДБХ – гр. Велико Търново, ведно с писмо вх. № 3031/14.06.2023 г. на БАБХ – гр. Велико Търново, както и представените днес фактура-оригинал № 0000000153/22.03.2023 г., платежно нареждане от 22.03.2023 г., заверен препис от длъжностна характеристика на директора на ОДБХ Велико Търново, както и на главен инспектор С. Б. длъжностна характеристика; приложения към писмо изх. № 977/05.10.2023 г. на Служба по вписванията – Свищов - Договор за покупко-продажба на недвижим имот № РО-53-18/27.11.2017г., както и днес представеното писмо изх. № РЗ-1405/29.11.2022 г. на ОДБХ – Варна до директора на ОДБХ – Велико Търново; справка по данни за имот с кадастрален № 10118.189.355 на Служба по вписванията при РС Свищов така и свидетелските показания – С. Д. Б., В. Г. М., И. И. М. – Доказателствената съвкупност е еднопосочна и непротиворечива, поради което по арг. от чл. 305, ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН, не е необходимо съдът да излага подробен анализ на отделните доказателства и доказателствени средства.

ПО ПРАВОТО:

При разглеждане на дело по оспорено НП районният съд е инстанция по същество (чл. 63 ЗАНН). Затова той следи служебно за законосъобразността на обжалвания акт: дали правилно са приложени процесуалният и материалният закон от НО, и то не в рамките на подадената жалба, а по повод на същата (чл. 315, ал. 1 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН). В изпълнение на тези си правомощия съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК, във вр. с ч. 84 ЗАНН) установи, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание (чл. 42 и чл. 57 ЗАНН). Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на дружеството жалбоподател по реда на чл. 43, ал. 2 ЗАНН; НП също му е връчено надлежно: чл. 58, ал. 1 ЗАНН. И в АУАН, и в НП се съдържат описания на всички обстоятелства относно съставомерните признаци на вменените на жалбоподателя нарушения. Прочее СвРС намира, *че не са допуснати нарушения на процесуалния закон при издаването на АУАН и НП. НП е законосъобразно и от материално-правна гл. т.*

Възраженията в обратния смисъл за процедурни нарушения на АУАН и НП, направени от дружеството жалбоподател, са неоснователни и не кореспондиращи с установената фактическа обстановка по делото. – Съображенията на СвРС за това са следните:

Съгласно чл. 40, ал. 1-2 ЗАНН АУАН може да бъде съставен с участието на свидетели, които са присъствали на констатиране на нарушението, дори и в отсъствието на нарушителя, след като той е бил поканен, но не се е явил, за да се състави с негово участие и да му се връчи. По делото е видно, че ЕАД е било поканено с Покана от 13.09.2022 г. на от гл. инсп. в отдел „РЗ“ към ОБДХ – гр. Велико Търново на 9 ч. до 11:30 ч. или от 13 ч. до 17 ч. в офиса на дирекцията в гр. Велико Търново, ул. „****“, за да бъде съставен АУАН в негово присъствие и да му бъде връчен. Поканата е получена от Д.Х. на 15.09.2022 г. (разписка на л. 27 от делото), която е получила процесното и НП (разписка на л. 32 от делото, където пък вече е записано, че същата е „счетоводител“ на дружеството жалбоподател).

При това съдът намира, *че поканата за съставяне на АУАН в присъствието „Октопод Инвест холдинг“ ЕАД му е била надлежно връчена* – чл. 84 ЗАНН, във вр. с чл. 180, ал. 5-7 НПК. Това е така, защото връчването на призовките, съобщенията и книгата юридически лица (ЮЛ) става срещу подпис на длъжностно лице, натоварено да приема книгата (чл. 180, ал. 5 НПК), което ги приема със задължение да ги предаде на адресата им

(чл. 180, ал. 6 НПК), като връчителя отбелязва в разписката качеството, в приема книгата за друг (чл. 180, ал. 7 НПК). В случая поканата за съставяне на АУАН е връчена на „Октопод Инвест холдинг“ ЕАД чрез неговия счетоводител Д.Х. срещу задължение на последната да предаде поканата на принципала на дружеството; неизпълнението на това задължение не се отразява на връчването по смисъла на процесуалния закон, но би могло да влече материална (дисциплинарна) отговорност на Х. (така Опр. № 1/10.01.2018 г. по к. н. а. х. д. № 10328/2017 г. на ВТАдМС).

По същите съображения СвРС приема, че *процесното НП също е връчено на Д.Х., и то по надлежен начин* (арг. от чл. 84 ЗАНН, във вр. с чл. 180, ал. 5-7 НПК).

Възражението, че бил нарушен чл. 40, ал. 3 ЗАНН при съставянето на АУАН, понеже свидетелите при не бил и свидетели при констатиране на нарушението, обективизирано в констативния акт по делото, е неприемливо, защото свидетелите по АУАН: В. Г. М. и И. И. М., сами заявяват при разпита им в о. с. з. на 23.05.2023 г., че са присъствали на констатацията на нарушението в с. В..

Доводът за нарушение на процедурата при съставяне на АУАН, изразяваща се в липса на данни, че АУАН бил съставен на основание чл. 40, ал. 4, във вр. с ал. 5 ЗАНН, дори ако да се приемело, че фактурата е официален документ, е неприемливо. От една страна, в АУАН не е посочено, че е съставен в отсъствие на свидетели; напротив, такива са посочени и това са: св. М. и св. М., като дори е уточнено, че АУАН е издаден на основание чл. 40, ал. 2 ЗАНН. От друга страна, фактурата, издадена от търговски дружества, не е официален, а *частен* документ; най-малкото, лицето, което е издало фактурата, не е „длъжностно лице“ по смисъла нито на чл. 179, ал. 1 ГПК, нито на чл. 93, т. 5 НК.

Неоснователно е оспорването за опороченост на процедурата по съставяне на АУАН въз основа чл. 43 ЗАНН за това, че лицето, на което било връчен той, не било известно на жалбоподателя, респ. същото нямало представителна власт за това, защото в пълномощното му не било изрично овластено да получава книга „по ЗЗР“. Н.К.Г. е бил овластен с пълномощно (л. 30 по делото) да получава АУАН (т. 1 от пълномощното) и да представлява „Октопод Инвест холдинг“ ЕАД *пред всички подразделения на МЗ и БАБХ* (т. 5 от пълномощното) – очевидно и несъмнено – това упълномощаване е във вр. с дейност по ЗЗР. (Едва ли би могло да се твърди, че това лице е неизвестно на дружеството, след като то го е упълномощило да действа от негово име.)

Неоснователен е и възражението на ЕАД, че седалището и адресът на управление му били в гр. Варна, ул. „*****“, а освен това „дружеството осъществявало дейността си на територията на гр. Варна“, при което местно компетентен да издаде процесните АУАН и НП била ОДБХ в гр. Варна, а не тази в гр. Велико Търново. Затова, защото по делото, действително, не е установено *къде* е извършена търговията с ПРЗ, т. е. продажбата на ПРЗ от „Октопод Инвест холдинг“ ЕАД на „*****“ АД, но това е така защото именно първото дружество не е съдействало за разкриването на истината досежно този факт, като е отговорило уклончиво, че това било на „територията на РБ“.

Същевременно, мястото на сключване на сдЕ.та (чл. 14, ал. 3 ЗЗД) и мястото на изпълнението на задълженията, породени от нея (чл. 68 ЗЗД), са различни обстоятелства с отделно правно значение; макар че те може да съвпадат, това не е задължително. Когато не може да се определи мястото на извършване на деянието, – какъвто е настоящия случай, защото няма данни по делото, че мястото на изпълнение на задължението на продавача (чл. 187, ал. 1, във вр. с чл. 68, б. „в“ ЗЗД) съвпада, или пък не, с мястото на сключване на сдЕ.та (чл. 14, ал. 3 ЗЗД), – компетентен да разгледа административната преписка е *или* органът по седалището на ЮЛ, *или* органът, в района на който най-напред е било образувано производството; компетентността е алтернативно определена и в случая последната хипотеза оправдава местната компетентност на ОДБХ, гр. Велико Търново (а не гр. Варна) съгласно чл. 48, ал. 4 *in fine* ЗАНН: „Когато не може точно да се определи местоизвършването на нарушението, компетентен да разгледа преписката е административнонаказващият орган, в чийто район е постоянният адрес на нарушителя или адресът на управление на едноличния търговец или юридическото лице *или органът, в района на който най-напред е било образувано производството*.“

Твърдението, че продажбата била сключена в гр. Варна, е неоснователно, защото по делото няма никакви доказателства за това, а единствено, че продавачът (жалбоподател) има

седалище в гр. Варна и че е изпълнил задължението си в с. В., общ. Свищов, обл. Велико Търново; тези факти, несъмнено, обаче не касаят и не определят мястото на сключване на сдЕ.та.

Член 91, ал. 1 ЗЗР гласи следното: „Търговията с продукти за растителна защита се осъществява от лица, които са търговци по смисъла на ТЗ и притежават удостоверение за търговия с продукти за растителна защита, издадено от директора на ОДБХ.“

В настоящия случай съдът намира, че е надлежно доказано, че на 03.06.2022 г. „Октопод Инвест холдинг“ ЕАД е продало на „***** – В.“ АД, съгласно от Фактура № 12290 от същ. дата, 1 872 л. „Екип ОД“ и 9 600 л. „Торнадо“, представляващи ПРЗ по смисъла на чл. 91, ал. 1 ЗЗР, от които в базата на дружеството – купувач в с. В. са установени: а) „Екип ОД“ – в склад № I, 90 палета от по 720 л. и в склад № V, 12 палета от по 720 л., или всичко в 1 440 л. (неправилно посочено в АУАН като: 73 440, вместо: 1 440 – грешка, която се дължи на пресмятане и е несъществена), и б) „Торнадо“ – в 12 палета от по 720 л. с общо количество от 8 640 л. Двете дружества ЕАД и АД са търговци по правно-организационната си форма (чл. 63, ал. 3, във вр. с чл. 158 и сл. ТЗ) и сключената от тях сдЕ. е (двустранна) търговска (чл. 1, ал. 1, т. 1 и чл. 286, ал. 1, във вр. с чл. 318 и сл. ТЗ). „Октопод Инвест Холдинг“ ЕАД не е притежавало удостоверение за търговия с ПРЗ по смисъла на чл. 91, ал. 1 ЗЗР, нито пък разполага с обект за търговия на ПРЗ (видно от писмо на зам. изпълнителния директор на БАБХ от 14.06.2023 г.).

Налице са всички предпоставки за ангажиране на безвиновната отговорност на „Октопод Инвест холдинг“ ЕАД. Имуществената санкция, която в случая се предвижда за това нарушение, извършено от ЕАД, е определена в чл. 160 ЗЗР: „Който търгува или преопакова продукти за растителна защита без удостоверение по чл. 91, ал. 1, съответно по чл. 96, ал. 4, или извършва специализирани растителнозащитни услуги, без да е уведомил съответната ОДБХ, се наказва с глоба от 1 000 до 3 000 лв.“ (ал. 1). „Когато нарушенията по ал. 1 са извършени от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 2 000 до 5 000 лв.“ (ал. 2).

В настоящия случай глобата е определена от НО в нейния минимум от 2 000 лв. – чл. 160, ал. 2, във вр. с ал. 1 ЗЗР, при което следва да бъде потвърдена, защото въззивният съд, по арг. от противното чл. 63, ал. 2, т. 4, във вр. с ал. 7, т. 2 ЗАНН, не би могъл да влоши положението на жалбоподателя, дори да счита, че глобата е неправилно определена.

СвРС намира, че не са налице факти за квалифицирането на административното нарушение като маловажен на случая (чл. 28 ЗАНН). По делото не се установяват особени обстоятелства, които да отличават конкретното деяние от общите случаи на нарушение по чл. 91, ал. 1, във вр. с чл. 160, ал. 2 ЗЗР, нито такива, които да не са били съобразени от законодателя при определянето на съответното административно нарушение (чл. 56 НК). Макар и обществената опасност на деянието да не е висока, обществената опасност на нарушителя е висока, защото при извършената проверка са установени още няколко нарушения, по твърдения на НО, по чл. 91, ал. 1, във вр. с чл. 160, ал. 2 ЗЗР. Съдът счита, че целите на административните наказания по смисъла на чл. 12 ЗАНН не биха могли да се постигнат в необходимата степен само с предупреждение, каквато е визираната възможност по чл. 28 ЗАНН, при проверката в с. В. са установени още няколко идентични нарушения от дружеството жалбоподател по чл. 91, ал. 1, във вр. с чл. 160, ал. 2 ЗЗР.

Възражението на дружеството жалбоподател, че „***** *****“ АД и „Октопод Инвест Холдинг“ ЕАД били „свързани лица“ (С. И. Д. бил едноличен собственик на капитала на ЕАД и мажоритарен собственик на капитала на АД), а АД имало разрешение за извършване на търговия по чл. 91 ЗЗР, при което АУАН и НП били незаконосъобразни, е неоснователно. Това е така, защото двете търговски дружества (АД и ЕАД) са самостоятелни юридически лица (чл. 63, ал. 3 ТЗ), носители на права и задължения, в т. ч. АД и на удостоверение за търговия по чл. 91 ЗЗР (арг. от чл. 131, ал. 1 ЗЛС), които права и задължения са различни от правата и задълженията, както на акционерите в тези дружества, бил той дори едно и също лице/акционер, така и от правата и задължения на акционерните дружества по отделно, независимо че дружествата са „свързани лица“ или че едно и също лице е акционер в тях.

С оглед на съпадащите крайни извод на СвРС и НО издаденото НП се явява *законосъобразно и обосновано*, което следва да бъде *потвърдено*, а подадената жалба – *оставена без уважение*.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

При този изход на делото право на разноски има директорът на ОБДХ, гр. Велико Търново, срещу ЕАД в размер на 600 лв. (с ДДС) за адвокатско възнаграждение (чл. 63д ЗАНН, във вр. с чл. 143, ал. 3 АПК). Размерът на възнаграждението е уговорен в установения минимум в чл. 7, ал. 2, т. 2, по арг. от чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към минималния предвиден на ВАДвС, при което възражението за прекомерност е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, във вр. с ал. 9 ЗАНН, **Свищовският районен съд**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 0400000558/08.02.2023 г. на **ДИРЕКТОРА НА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ** – гр. Велико Търново, с което, за това, че „**ОКТОПОД ИНВЕСТ ХОЛДИНГ**“ ЕАД, ЕИК: *****, гр. Варна, бул. „*****, със съд. адрес: гр. *****, е осъществило търговията с продукти за растителна защита, без да притежава удостоверение за търговия с такива продукти, издадено от директора на ОБДХ – нарушение по чл. 91, ал. 1 ЗЗР, е било наказано с имуществена санкция от **2 000 (ДВЕ ХИЛЯДИ) ЛЕВА** на основание чл. 160, ал. 2 ЗЗР, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО и ПРАВИЛНО**.

ОСЪЖДА „**ОКТОПОД ИНВЕСТ ХОЛДИНГ**“ ЕАД да заплати на **ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ** – гр. Велико Търново, сума от **600 (ШЕСТ СТОТИН) ЛЕВА** за адвокатско възнаграждение пред въззивния съд.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Великотърновския административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено, за което да им се връчи препис от него.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____